

muligheden for familiesammenføring med forældre over 60 år.

For det første er det meget få personer, det drejer sig om, og for det andet er det jo rigtigt, at det kan være vanskeligt for personer over 60 år at blive integreret i Danmark. Men de sammenføringsønsker, der er for forældre over 60 år, er jo netop i områder, hvor der er et meget tæt familiesammenhold, og hvor de yngre generationer forsørger de ældre, og hvor det er et spørgsmål om, at man skal følge den tradition, der siger, at når man bliver gammel, så bliver man forsørgt af sine børn.

Jeg vil ikke gøre mig lystig på Kristeligt Folkepartis vegne, men det er dog trods alt en traditionel familiestruktur, som man dér slår i stykker, hvis man ikke giver mulighed for at få en forælder, som ellers ikke kan blive forsørgt, til Danmark. Derfor synes jeg ikke, at det harmonerer rigtigt med det menneskesyn, jeg normalt forbinder med Kristeligt Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, at det er et udmærket spørgsmål, som fru Elisabeth Arnold rejser.

Jeg vil sige, at når vi har taget det standpunkt i den diskussion, som vi har, er det altså integrationsmæssige hensyn, der gør det, og fru Elisabeth Arnold erkender også, at folk, der kommer hertil i en relativt, jeg understreger relativt sen alder, forældre over 60 år, kan have svært ved at blive integreret på grund af sproglige barrierer m.v. i det danske samfund.

Jeg vil dog sige helt klart, at vi har den undtagelse i vores forslag, at hvis herboende børn er de eneste, der kan forsørge forældrene eller de pårørende, så synes vi, at det er i orden. Men har forældrene over 60 år andre børn eller nære pårørende i deres hjemland, så synes jeg ikke, at man skal give tilladelse til familiesammenføring.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige, at det forstår jeg ikke, for det, vi snakker om, er godt 200 tilfælde om året, og mig bekendt er det allerede i dag sådan, at den tilladelse kun gives, hvis der ikke er andre, der kan tage sig af de forældre.

Hvis de forældre har andre i hjemlandet, som kan tage sig af dem, så gives tilladelsen simpelt hen ikke. Jeg mener derfor, at den ændring, som hr. Jann Sjursen skitserer, er sådan, som virkelig-

heden er i dag. Og det er altså den virkelighed, nogle vil lave om, for regeringen vil fuldstændig fjerne muligheden for at få forældre over 60 år til Danmark, selv om man kan forsørge.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for en efter omstændighederne særdeles saglig debat.

Først vil jeg takke fru Else Theill Sørensen og fru Birthe Rønn Hornbech, som så fremragende og kyndigt og med megen vægt har forsvaret det, som regeringen her lægger frem, men jeg vil også gerne takke de øvrige ordførere, som er gået ind i detaljerne og har været for dele og imod andre dele. Jeg synes, at vi har haft en værdig førstebehandling af dette vanskelige forslag.

Både fru Sophie Hæstorp Andersen, hr. Kamal Qureshi og fru Elisabeth Arnold fremfører dette med, at vi kun skal satse på integrationsdelen, for vi kan jo alligevel ikke rigtig gøre noget ved tilstrømningen, og hvad gør det også med tilstrømningen, hvis bare vi får integreret folk. Det er en bekvem holdning, det forstår jeg godt, men den bygger på en illusion, for hvis man vil have integration, er man f.eks. nødt til at stille nogle stærkere betingelser, før man får familiesammenføring: betingelser om selvforsørgelse.

Hvis man vil have, at de familier, der etableres i Danmark, får børn, som også kan klare sig i Danmark, så er det altså en stor fordel, at disse familier ikke bygger hele deres eksistens på kontanthjælp. Det er jo i dag sådan, at det er grundlaget for det store flertal af familier, der etableres efter gældende familiesammenføringsregler. Livsgrundlaget er kontanthjælp. Hvis man vil ændre ved det, bliver man nødt til at stille krav, før der kan ske familiesammenføring:

Kl. 14.50

24-års-kravet har med dette at gøre. Men 24-års-kravet er jo også nødvendigt for at undgå, at generation efter generation viderefører integrationsproblemerne, for når den ene ægtefælle er arrangeret til Danmark, vil vedkommende have meget svært ved at få job; vedkommende vil være fremmedsproget; sproget i hjemmet vil være det fremmede sprog og ikke dansk, og også næste generation af børn vil vokse op og have vanskeligt ved at klare sig i det danske samfund, specielt hvis forældrenes eneste livsgrundlag er bistandshjælp.

Så kan man sige, som Socialdemokratiet gør: O.k., vi accepterer 24-års-reglen på prøve. Men vi vil ikke have tilknytningskravet, føjes det til.